

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

25. 9. 2007

B6-0367/207

NÁVRH USNESENÍ,

který na základě prohlášení Rady a Komise

v souladu s čl. 103 odst. 2 jednacího řádu

předkládají Karl von Wogau, Stefano Zappalà, José Ignacio Salafranca
Sánchez-Neyra, Bogdan Klich a Hubert Pirker

za skupinu PPE-DE,

o operaci EBOP v Čadu a Středoafričské republice

Usnesení Evropského parlamentu o operaci EBOP v Čadu a Středoafričké republice

Evropský parlament,

- s ohledem na konflikt v Dárfúru a na jeho širší regionální dopad, zejména na východní část Čadu a severní část Středoafričké republiky,
- s ohledem na závěry zasedání Rady ve složení pro všeobecné záležitosti a zahraniční věci, které se konalo ve dnech 23. a 24. července 2007, v nichž Rada „žádá své příslušné útvary, aby pokračovaly v plánovaných činnostech s ohledem na možné rozhodnutí přemostňující operaci v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky na podporu multidimenzionální přítomnosti OSN ve východním Čadu a severovýchodní Středoafričké republice a cílem zvýšit bezpečnost v těchto oblastech“,
- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1769(2007) ze dne 31. července 2007, kterou se na počáteční období 12 měsíců zřizuje smíšená operace AU a OSN v Dárfúru (UNAMID),
- s ohledem na setkání o míru v Dárfúru, které proběhlo ve městě Arusha ve dnech 3.–6. srpna 2007,
- s ohledem na podpis politické dohody ve městě N'Djamena dne 13. srpna 2007 za přítomnosti mezinárodního společenství a čadské hlavy státu, prezidenta Idrisse Debyho Itna, jejímž cílem je posílení demokratického procesu v Čadu všemi čadskými většinovými i opozičními politickými stranami,
- s ohledem na prohlášení předsedy Rady bezpečnosti OSN ze dne 27. srpna 2007, v němž potvrzuje, že je připraven zřídit misi OSN v Čadu a vítá záměr EU poskytnout podporu ve formě vojenské mise EBOP,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. července 2007 o situaci v Dárfúru,
- s ohledem na čl. 103 odst. 2 jednacího řádu,
- A. s nesmírnými obavami ohledně zhoršující se humanitární situace v Čadu, kde se kvůli konfliktu v Dárfúru a jeho přeshraničním důsledkům nachází ve 12 táborech podél východních hranic Čadu se Súdánem asi 238 000 uprchlíků ze Súdánu, 44 600 uprchlíků ze Středoafričké republiky a 170 000 vnitřně vysídlených osob,
- B. vzhledem k vážnosti bezpečnostní situace ve východní části Čadu, která se od roku 2006 zhoršila v důsledku střetů mezi čadskými bezpečnostními silami a čadskými povstalci a nájezdů džandžavídkých milicí a ozbrojených skupin ze Súdánu, k nimž je třeba přidat banditismus a útoky na humanitární organizace,
- C. vítá rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1769(2007), která schválila použití sil AU/OSN v počtu 26 000 vojáků v Dárfúru, což přispěje k obnovení klidu v celém regionu, spolu se

zapojením policejních sil OSN a plánovanou operací EBOP ve východním Čadu a v severní části Středoafričké republiky,

- D. podporuje skutečnost, že se generální tajemník OSN Pan Ki-Mun snaží nalézt řešení konfliktu v Dárfúru pomocí jednání tím, že podporuje kontakty mezi súdánskými orgány a různými povstaleckými skupinami,
- E. vítaje, že čadské politické strany podepsaly dne 13. srpna 2007 ve městě N'Djamena dohodu zaměřenou na posílení demokratického procesu v Čadu,
- F. všimaje si úsilí libyjského vedení nalézt řešení vnitřního konfliktu v Čadu se skupinami, které nepodepsaly předchozí dohodu;
  - 1. vyzývá Radu, Komisi a OSN, aby zkoordinovaly své úsilí a vytvořily podmínky, které by jednotlivým stranám konfliktu v širším regionu Dárfúru / východního Čadu / severní části Středoafričké republiky umožnily nalézt politické řešení, které by ukončilo nejistotu a zabránilo následné humanitární katastrofě, a usnadnilo by tak návrat uprchlíků a vnitřně vysídlených osob do vesnic, odkud pocházejí;
  - 2. dává svůj souhlas se zahájením operace EBOP ve východní části Čadu a severní části Středoafričké republiky, která bude trvat jeden rok, avšak podmiňuje svůj souhlas splněním následujících podmínek:
    - a) mise sil EU (EUFOR) musí podporovat humanitární činnost a vytvářet podmínky bezpečného prostředí na práci policejních sil OSN, návrat vnitřně vysídlených osob a pokračování dialogu mezi politickými silami v regionu,
    - b) přestože se očekává, že podstatnou část kontingentu EU budou tvořit francouzské jednotky, je nesmírně důležité, aby byla EUFOR vnímána jako nestranná, nikoli jako rozšíření francouzské vojenské působnosti v tomto regionu,
    - c) zároveň a také z toho důvodu, aby se sama nestala cílem, musí EUFOR zůstat neutrální ve vztahu ke složité politické situaci v regionu, a to tak, že se odmítne zapojovat do bojů vládních orgánů s povstaleckými skupinami,
    - d) EUFOR musí působit jako odstrašující prvek, což znamená, že musí disponovat silným mandátem podle článku VII Charty Organizace spojených národů a jasnými pravidly pro zapojení, které v nezbytných případech umožňují použití síly, zejména při útocích na civilisty, tábory a vesnice, humanitární pracovníky a policisty OSN a k sebeobraně,
    - e) aby EUFOR odradila jakéhokoli potenciálního agresora, musí disponovat nezbytným počtem jednotek a náležitým vybavením. Musí být schopna zabezpečit své zásobovací trasy a vykonávat na rozsáhlém území hlídkovou činnost za pomoci ozbrojených vozidel, vrtulníků (včetně nákladních a útočných vrtulníků) a průzkumných letadel;
    - f) EUFOR musí být vnímána jako „překlenovací síla“ s dočasným mandátem. Proto musí být již před vysláním sil stanovena jasná strategie odchodu, v níž se bude

počítat s tím, že misi EUFOR nahradí navazující operace (Africké unie, OSN či smíšené jednotky), aby bylo zajištěno úspěšné ukončení mandátu a včasný návrat zapojených jednotek;

3. zdůrazňuje, že jeho konečný souhlas s operací bude podmíněn plnou informovaností o jednotlivých fázích přípravy operace (koncepte řešení krize, společná akce, koncepte operací, operační plán a proces vytváření sil);
4. vyjadřuje politování nad tím, že tato operace EBOP nemůže být z mnoha důvodů řízena z nově vybudovaného operačního střediska Evropské unie v Bruselu; doufá, že se tato situace změní s novou reformní smlouvou, díky níž by měla být EBOP účinnější;
5. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů a prezidentům, vládám a parlamentům Čadu, Středoafričské republiky a Súdánu.